

PROGRÉS

La paraula Progrés que en nostres dies omple tantes boques es per cert poch compresa per uns y per altres embrutida.

L'avenç de l'humanitat es degut a l'incansable é investigadora inteligencia de l'home y sols detura 's en boca de qui bescantant aital mot el presenta com converjencia d'un idealisme vers quin els pobles avençan, essent aixís que qui progressa avença ó sia que l'un es sinònim de l'altre.

L'evolució dels pobles es consecuenca de las exigencias del progrés que 'ls remou.

Progrés es civisme, cultura; y parlar de progrés no es férne.

L'educació d'un poble es la base del progrés del mateix, y per tant al fer obra de cultura se fá progrés. D'aquí la preocupació de l'home enfront de l'educació de sos conciutadans ab quins el lliga la jermanor.

L'amor al progrés tothom el sent per có tant enlluherna quan brolla de llavis que sovint barrejan fraternitat y revolució, llibertat y destrucció y l'igualtat als 19 anys perque ningú sia curt de talla.

Enténch qu'un poble avença quan sos homes ab jermanor lluitan igualment per la llibertat de sa Patria; y d'aquí que el catalanisme fá Progrés.

S. BAVÍ BRACÓNS.

IDILI

Al m' aymada Dolors Güell

En un carrer estret de nostre Ciutat comtal en el que tot l'any el sol hi fa pocas entradas, s'hi hostatjava una hermosa nena de cor pur y gran, traspasat per las sagetes d'un amor ignoscent y jovenivol.

Dita doncella no podia capir que aquell jove que havia passat al costat seu els anys de sa infantesa, no la correspongués com en altres temps, malgrat que ella hauria fet gustosa els mes grans sacrificis, sens dany de la seva angelical ignoscencia. Era aquet fet, per ella, un somni, una alucinació.

Aquesta fredor, esdevingué ab mes fermesa, al ingresar l'objecte del seu amor infantil, de meritori en un despaig per disposició de sos pares.

Ella sentia cada jorn bategar son cor ab mes violencia, vers aquell que havia sigut son company y amich de petitesa, ab qui havia compartit l'alegria y els jochs de l'edat més falaguera de la vida... En cambi ell, obcecat més cada día, ab lo sol afany de cercar una posició,

llensá al olvit aquelles tendres recordansas, aquellas dolsas paraulas saturadas d'ignoscencia.

Vegent, la xainosa nena, contrariadas y perdudas sas puras afeccions, al considerar lo innoble proceder del únich home que havia gravat en sa retina la seva imatge adorada, no per aixó desmayá pensant que algún día recordaria aquells temps plens de goig y alegria que abdós habian passat.

Mes, terrible desengany segá sa vida, la poncella 's marcí y secá ab lo sol febroso del seu dolor, la seva existencia preciosa 's doblégá als impulsos d'un cor pur, generós y noble, mentres l'autor de sas penas y causant de sas desdixas, comensava la vida ab un concepte ben equivocac; puig l'interés y l'ambicio no fan felis al home y el jove d'aquest fet no ha conegut ni coneixerá may si existeix ó no la felicitat.

J. MARIMÓN GARRIGA.

El dilluns passat varen cumplir tres anys de la mort del immortal Dr. Robert. El temps passa pero las ideas no com tampoch passa, ni s'extingeix jamay el recort d'homes insignes y patricis eminentes. Dedicuém un modest y respectuós homenatge, homenatge d'amor y agraument que surtí del fons del cor, á la sombra venerable del nostre mestre, del nostre company, del nostre amich.

D' AQUÍ Y D' ALLÀ

El dimecres últim, ab l'expres de la nit, surtí de viatge cap á París y Londres, el nostre particular amich, En Francisco Daví y Piñol. Celebrarém que la estancia en la capital del Regne Unit l'hi sigui grata y profitosa, com també que 'n mitj del burgit de la populosa ciutat, fassi sovint recordansa de sos companys y amichs catalanistas.

En el local de la Associació Catalanista "Bruniquer", el día de Pasqua á las tres de la tarde, s'hi celebrarà una vetllada literaria, que promet ser lluhida.

Dos socis de la Associació catalanista "Bruniquer", portats pels seus sentiments altamente caritatius, s'han emprés la tasca de fer una suscripció, cuals donatius recullen pera emplearlos ab un dinar en obsequi d'els pobres assilats, en el día de Pasqua, festivitad de Sant Jordi, patró de Catalunya.

Hem rebut els periódichs: "L'art del pagés" agrícola y independent que 's publica á Barcelona; "La sembra" setmanari cata-

lanista que surt á Tarrasa, y "La comarca de Lleyda" setmanari catalanista de Lleyda, adherit á l'"Unió". Ab els tres deixém establert el cambi.

El Centre Nacionalista Catalá de Tarragona, fa poch constituhit, ha fet circular unas fullas-proclamas, de las que ha tingut l'atenció d'enviarnos en mostra, y en las que exposa els seus propósitos patriótics, enérgichs y encoratjadors. L'acabament de dita proclama diu: «En resúm: volém que 's respecti á Catalunya tot lo que propiam nt seu sia y trevallarém per fer als catalans dignes d'esser els únichs administradors de nostra Patria... á ella dedicarém nostres esforços inspirats en las sábias doctrinas que enclouen nostre lema: PATRIA Y LLIBERTAT. PROGRES Y AUTONOMIA. AMOR ENTRE 'LS HOMES.

A la societat Unió Lliberal, hi han anunciadas pera aquesta nit y demá á la tarde las següents funcions: El drama en 4 actes y en prosa *Mancha que limpia* y el juguet cómich ab un acte y en vers *Lanceros*. Y el drama ab 6 actes *Los niños del Hospicio* y la pessa catalana *La porteria*.

En el saló teatre del *Café Nou*, demá diumenge á las tres de la tarde hi haurá funció per la companyia Infantil, posantse en escena las obras: *Un mort ressucitat*, *La Professó de Corpus* y *Lo senyor de l'Americana*.

L'esposa del nostre amich y company d'idea En Jaume Cargol, que habita en el pis de sobre 'l local de la Associació catalanista *Bruniquer*, va sofrir al principi d'aquesta setmana un fort esglay que podria tenir falsas consecuenca, donat l'estat en que 's trova. El cas fou que estant ocupada en los quefers de sa casa y tenint la porta del pis oberta, á las nou del vespre poch mes ó menos, s'adoná tot de sopte que al seu darre- ra hi tenia un home desconegut que sens dir paraula prenia vistas de la habitació. La dona ab l'espant consiguént, cridá á son marit que dormia en aquells moments, y al respóndrer aquet y aixecarse, el desconegut apretá á correr mes que depressa. S'ens diu que l'autor de la broma es un empleat de la fábri- ca de serrar fusta de Palou, y que, segóns digué, s'havia equivocac de pis.

L'asumptó está en mans del jutge. Ens alegrarém que no tingui consecuenca des- sagradables.

CORRESPONDENCIA

M. Balmas.—"Unitat nacional Medalla," mirarém de publicarho, perque es de primera.

J. Coma.—"L'impost de consums" anirá y li agrehim l'envió.

Un Tarragoní.—"Quixotisme" es molt fort y te moltas punxas.

F. Cortada.—"De mon diari" va bé, hi ha poesia y bona versificació, anirá.

Un de la Séba.—"¡Farsants!", es molt passat de moda, y no fa pel nostre periódich.

S. Bavi.—"Catalanisme-cultura", ens agrada molt, procurarém publicarli aviat.

(Quedan cartas per contestar.)